

MÀRTIRS DEL COLL **Barcelona, 1936**

Diuen que el 7 és el nombre de les coses perfectes. 7 són les persones que formen el grup dels Màrtirs del Coll: 4 Missioners dels Sagrats Cors: el P. Simó, el P. Miquel, el Germà Francesc i el Germà Pau. 2 Franciscanes Filles de la Misericòrdia: Sor Catalina i Sor Miquela. I la senyora Prudència.

Quatre homes i tres dones. Dos capellans, dos germans coadjutors, dues monges i una viuda laica. Diversitat de vocacions cristians, però una mateixa consagració total. Gent anònima, de la multitud que segueix l'Anyell de Déu, traspasat però no vençut. No estimaren tant la vida que rebutjassin la mort.

Lectura del llibre del profeta Amós 6, 1a. 4-7

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: «Ai dels qui viuen tranquils a Sion, dels qui es creuen segurs en el turó de Samaria! Són notables dins el primer dels pobles; els de la casa d'Israel acuden a ells. S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engreixats a les estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vividors.»

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu 6, 11-16

Home de Déu, cerca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vares ser cridat i vares confessar noblement la fe en presència de molts de testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que baix de Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recoman que guardis irrepreensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor. Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de ver feliç i l'únic Sobirà, el Rei dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat, i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 16, 19-31

En aquell temps Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de púrpura i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer, estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les miques que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els cans a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el varen sepultar. Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, va veure d'enfora Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: «Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofresc molt enmig d'aquestes flames.» Abraham li respongué: «Fill meu, recorda't que en vida et varen tocar béns de tota casta, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si qualcú volgués passar del lloc on som jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre.» El ric digué: «Llavors, pare, et preg que l'enviïs a ca meva. Hi tenc encara cinc germans. Que Llätzer els advertesqui, perquè no acabin també en aquest lloc de turments. Abraham li respongué: «Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin.» El ric contestà: «No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si els anava a veure qualcú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran. Li diu Abraham: «Sí no fan cas de Moisès i dels profetes, encara que ressuscitàs qualcú d'entre els morts, no es deixarien convèncer.»»

Lectura del profeta Amós 6, 1a. 4-7

Esto dice el Señor todopoderoso: Ay de los que se fían de Sión, confían en el monte de Samaria. Os acostáis en lechos de marfil, tumbados sobre las camas, coméis los camereros del rebaño y las terneras del establo; canturreáis al son del arpa, inventáis, como David, instrumentos musicales, bebéis vinos generosos, os unguís con los mejores perfumes, y no os doléis de los desastres de José. Por eso irán al destierro, a la cabeza de los cautivos. Se acabó la orgia de los disolutos.

Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a Timoteo 6, 11-16

Hermano, siervo de Dios: Practica la justicia, la religión, la fe, el amor, la paciencia, la delicadeza. Combate el buen combate de la fe. Conquista la vida eterna a la que fuiste llamado, y de la que hiciste noble profesión ante muchos testigos. Y ahora, en presencia de Dios que da la vida al universo y de Cristo Jesús que dio testimonio ante Poncio Pilato: te insisto en que guardes el Mandamiento sin mancha ni reproche, hasta la venida de Nuestro Señor Jesucristo, que en tiempo oportuno mostrará el bienaventurado y único Soberano, Rey de los reyes y Señor de los señores, el único poseedor de la inmortalidad, que habita en una luz inaccesible a quien ningún hombre ha visto ni puede ver. A él honor e imperio eterno. Amén.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 16, 19-31

En aquel tiempo, dijo Jesús a los fariseos: -Había un hombre rico que se vestía de púrpura y de lino y banqueteaba espléndidamente cada día. Y un mendigo llamado Lázaro estaba echado en su portal, cubierto de llagas, y con ganas de saciarse de lo que tiraban de la mesa del rico, pero nadie se lo daba. Y hasta los perros se le acercaban a lamerle las llagas. Sucedió que se murió el mendigo y los ángeles lo llevaron al seno de Abraham. Se murió también el rico y lo enterraron. Y estando en el infierno, en medio de los tormentos, levantando los ojos, vio de lejos a Abrahán y a Lázaro en su seno, y gritó: -Padre Abrahán, ten piedad de mí y manda a Lázaro que moje en agua la punta del dedo y me refresque la lengua, porque me torturan estas llamas. Pero Abrahán le contestó: -Hijo, recuerda que recibiste tus bienes en vida y Lázaro a su vez males: por eso encuentra aquí consuelo, mientras que tú padeces. Y además entre nosotros y vosotros se abre un abismo inmenso, para que no puedan cruzar, aunque quieran, desde aquí hacia vosotros, ni puedan pasar de ahí hasta nosotros. El rico insistió: -Te ruego, entonces, padre, que mandes a Lázaro a casa de mi padre, porque tengo cinco hermanos, para que, con su testimonio, evites que vengan también ellos a este lugar de tormento. Abrahán le dice: -Tienen a Moisés y a los profetas: que los escuchen. El rico contestó: -No, padre Abrahán. Pero si un muerto va a verlos, se arrepentirán. Abrahán le dijo: -Si no escuchan a Moisés y a los profetas, no harán caso ni aunque resucite un muerto.

DOS MOTS D'HOMILIA per Mn. Toni Riutort

Ens inclinam amb respecte i agraïment davant el profeta Amós, defensor dels pobres i davant tots aquells que parlant o sense parlar han estat "veu dels qui no tenen veu".

Jesucrist, el Fill Únic del Pare, enviat al món continua, confirma i radicalitza la defensa dels pobres tan viva i tan present a l'Antic Testament. El Senyor ens adverteix nombroses vegades contra el perill de les riqueses. La riquesa ens ofereix una seguretat enganyosa i ens condueix a la inseguretat respecte de les necessitats dels altres.

Epulós és un home que viu confiat en els seus béns, malgasta allò que realment pertany als pobres i és insensible amb el pobre Llätzer i fins i tot s'atreveix a maltractar-lo.

L'evangeli d'avui ens fa pensar en la multitud de pobles crucificats i en la duresa de cor dels opressors. És molt lamentable l'episodi de les torres bessones, però aquest mateix dia morien en el món més d'onze mil infants víctimes de la misèria, i això dura i dura... i ens hi hem acostumat. Si bé no cal valorar en poc tants de granets d'arena aportats per tantes persones per fer la vida dels pobles crucificats un poc més humanes. Les paraules de Jesús que acabam d'escoltar ens plantegen preguntes punyents: com gast els meus doblers? Quines són les meves preocupacions? Tal vegada malalts de narcisisme espiritual estam perdent el temps en preocupacions

que no valen la pena quan en el món demanen la nostra ajuda. Per altra part sabem que no podem deixar de comptar amb els nostres límits.

Per despertar el somni de l'Esperit no esperem grans esdeveniments, coses extraordinàries. La paraula del Senyor és suficient i més que suficient! L'esperança que brolla del costat obert del Senyor dormit a la creu no es limita a esperar que l'assassí no triomfi sobre la seva víctima, sinó que espera que l'assassí i la víctima arribin a reconciliar-se, siguin feliços amb Déu. Però tampoc no podem oblidar la seriosa advertència del Senyor que ens crida a posar-nos al costat de Llätzer. Senyor Jesús, vertader bon samarità, donau-nos un cor sensible que bategui al ritme de l'amor.

BAJO EL MARTIRIO LATE LA MÍSTICA

Cuatro religiosos -entre otros muchos- cayeron abatidos por las balas en aquella locura colectiva que fue la guerra civil del año 1936. Con ellos, dos religiosas que velaban en la cabecera de los enfermos y enseñaban a los niños las primeras letras. También una señora capaz de morir por ceder un rincón de la casa a unos clérigos acosados. La tragedia hermanó a los caídos con lazos de sangre. ■

Los testigos que convivieron con los protagonistas de esta historia, o les conocieron de cerca, ofrecen un testimonio sin fisuras: se trataba de personas sencillas, sin ambiciones y sin iniciativas de grandes vuelos. En general cabe hablar de personas retraídas, tímidas y en algún caso hasta enfermizas.

Vivían en el anonimato en un barrio obrero y periférico de Barcelona. Los religiosos presbíteros se dedicaban a ministerios pastorales más bien modestos: catequesis a los niños, celebración de sacramentos... Los coadjutores realizaban tareas domésticas y llevaban a cabo cuanto se les encomendaba. Seguían de cerca el patrón del buen religioso de la época: disciplinado, recto en toda situación, cumplidor de las Reglas.

Por su parte las religiosas franciscanas trasnochaban para velar a los enfermos que las solicitaban. O ponían todo su empeño en entretener, a la vez que enseñar, a los pequeños que les confiaban los padres trabajadores a lo largo del día. Y la Sra. Prudencia, mujer de delicados sentimientos, atendió de mil amores a su esposo tuberculoso, impartió catequesis en lugares necesitados e inventó mil maneras de recoger fondos a favor de los más humildes.

Apenas si este puñado de creyentes era conocido más allá del pequeño círculo en que se desenvolvía. ¿Cómo podían provocar reacciones enconadas, repletas de odio y venganza? ¿En qué manantiales bebieron sus asesinos para acumular tanta saña contra personas tan ostensiblemente inocuas?

Sólo se comprende el asesinato si los verdugos apuntaban a una causa, una idea y una fe que se hallaba más allá de los nombres y apellidos de los ajusticiados. Los MM SS CC, las Hnas. Franciscanas y la Señora Prudencia eran meros símbolos. Sin embargo, los milicianos no dispararon contra símbolos ni ideas, sino contra seres de carne y hueso, débiles e indefensos. No destruyeron una abstracción, sino el corazón y el cerebro de unas personas que nada tenían que reprocharse.

Los mártires del barrio de El Coll conforman un hermoso legado patrimonial para quienes formamos parte de sus Institutos y sabemos de su historia. Este grupo hermanado por las balas y la sangre habla con elocuencia acerca de lo que importa en la vida, de los objetivos últimos. Unos eran religiosos presbíteros, otros religiosos coadjutores. Dos de los componentes habían profesado como religiosas Franciscanas. Había una laica. Siguieron diversos caminos, tuvieron diferentes tareas, desempeñaron roles disímiles.

Presbíteros o no, laicos o clérigos, varones o mujeres, todos mostraron el mismo empeño en ser fieles a su conciencia y dar la mano al prójimo. Al final no rehuyeron entregar la vida por el Amado y enterrarse como grano de trigo en el surco.

Personas como las que nos ocupan dan credibilidad a la Iglesia. Los mártires son necesarios -como "era necesario que muriera el Hijo del Hombre"- para demostrar que la evangelización, la lucha y el compromiso de la Iglesia no permanece al nivel de las meras palabras. Hay momentos en la vida en que de nada sirven las caretas. Todo se juega a una carta. Los hechos son entonces enormemente aleccionadores.

Es posible que el lastre de la Iglesia -que siempre es santa y pecadora- enturbiara la situación y que los victimarios alegaran pretextos para llevar adelante sus impulsos incendiarios y para disparar los gatillos de sus fusiles. No nos interesa discutirlo. Sí es muy conveniente resaltar que la voluntad de dar la vida por una causa constituye un argumento inapelable de la propia sinceridad. Y, si la causa del martirio es Jesús de Nazaret, entonces los creyentes permanecemos orantes en silencio. Admiramos a los fusilados y damos gracias a Dios.

El martirio de los religiosos y religiosas del Coll culmina una vida sencilla y anónima. Otorga el valor debido a personas totalmente ajenas a planteamientos políticos o estrategias militares, que se encontraron atrapadas en unas coordenadas de espacio y tiempo. No rehuyeron decir que sí. Amaron con el mayor amor posible.

P. Gaspar Alemany MSSCC

25 anys com a rector a Santa Maria del Camí

Mn. Pere Rosselló:

El Consell de Pastoral del poble de Santa Maria del camí, amb l'ajuda i la col·laboració de l'Ajuntament i de moltes associacions de Sta Maria varen organitzar una festa homenatge al rector, Mn. Pere Rosselló i Far, ja que aquest va fer 25 anys que anà com a rector a Santa Maria del Camí, arribà al poble dia 12 de setembre de 1982.

L'homenatge començà a les 20 hores del diumenge 16 de setembre. L'església era plena de gom a gom. Hi havia les autoritats, la família, alguns companys també preveres, amics del rector i també molts de santamariers que volien felicitar-lo. Abans de començar l'Eucaristia hi hagué tres parlaments, del Consell de Pastoral, un familiar i de la batlessa. Just després li donaren un quadre de la pintora Maria Alomar que representa el temple parroquial. Després començà la missa concelebrada

que fou cantada per la Coral del poble juntament amb el cor parroquial.

Després de la celebració religiosa els assistents varen ser convocats a la plaça de la Vila, on l'homenatge seguí. Defora de l'església l'esperaven els xeremiers i els gegants del poble per acompanyar-lo fins davant l'Ajuntament, on els caçadors l'esperaven amb trons i festa. Després dos glosadors li llegiren una glosa que resumia els 25 anys de Mn. Pere a Santa Maria. ■

Nazaret Son Roca

Empieza nuevo curso

www.metroflog.com/nazaretsonroca

El grupo Nazaret Son Roca es un grupo de chavales de 9 a 14 años que se reúnen cada 15 días de 17 h a 19 h. Son chicos y chicas que ya han hecho la comunión y quieren seguir yendo a la parroquia y pasárselo bien. Deben apuntarse antes del 6 de octubre,

Confraria del Sant Sudari, el Sant Llençol

Sóller

Des de la confraria del Sant Sudari, el Sant Llençol de Sóller, ens comuniquen que han refet de bell nou la seva pàgina Web:

www.santosudario.es

Recordam que aquesta confraria al llarg de l'any fa diverses activitats de recaptar fons per fins solidaris, entre altres per missions o per la mateixa parròquia que està en obres. ■

Jesús de Nazaret Presentació del llibre

El passat 20 de setembre al Seminari Nou es reunia un bon grup de persones per escoltar la presentació del llibre del Sant Pare que s'ha publicat recentment. Després d'una pregària, el Sr Bisbe va ser qui va fer la presentació del llibre, destacant la seva forta difusió en tot el món, així com l'experiència vital, espiritual i de fe que el Sant Pare, Benet XVI ha posat en aquest llibre. ■

XX Anys de projecte Home Balears

19 setembre 2007

El Bisbe de Mallorca, president honorari de Projecte Home Balears, fou una de les cinc persones encarregades de presentar el llibre *Los rostros del Projecte Home Balears*.

En l'acte de presentació, que tingué lloc al Castell de Bellver, féu memòria de les persones i institucions que feren possible l'origen d'aquesta organització, entre ells, Mons. Teodor Ubeda, vertader impulsor, juntament amb Mn. Bartomeu Català, de Projecte Home Balears.

Així, la institució dedicada a la rehabilitació i reinserció de persones amb problemes d'addicions, és una resposta més de l'Església servidora al llarg de la història de les velles i noves pobreses: «L'Església de Déu a Mallorca ha seguit en això i en altres coses el seu

Mestre, tractant de ser vertaderament samaritana, servidora de l'home, no sols en la seva necessitat de sentit i de fe, sinó també en necessitats hospitalàries, educatives, culturals, d'acollida», comentà el Bisbe Jesús en la seva exposició.

Projecte Home Balears nasqué el 1985 impulsat pel Bisbat de Mallorca i la Conselleria de Sanitat del Govern balear, amb el suport d'institucions privades de Mallorca, amb l'objectiu d'oferir una solució real i definitiva a les diferents addicions de la societat. ■

El bisbe es reuneix amb els arxiprestes

El mes de setembre significa reprendre les activitats habituals, i així ho han fet els arxiprestes i el Consell Episcopal, que el passat dia 18 de setembre es reuniren amb el Bisbe Jesús a Santa Llúcia.

L'objectiu d'aquesta trobada, que es fa cada any a principi de curs, és integrar els arxiprestes en la programació de la Diòcesi i crear un pont de comunicació entre el Bisbe i la base eclesial. Durant la jornada s'ha revisat l'aplicació del Pla Diocesà de Pastoral, i més concretament la implantació d'Unitats de Pastoral, l'Escola d'Animadors i l'Oficina d'Informació de Sant Antoniet. També s'han compartit algunes accions proposades pel pla de vida i ministeri dels preveres realitzat durant el curs passat. Aquesta trobada significa el sus d'una ronda de reunions (setze en total) que el Bisbe Jesús mantindrà amb

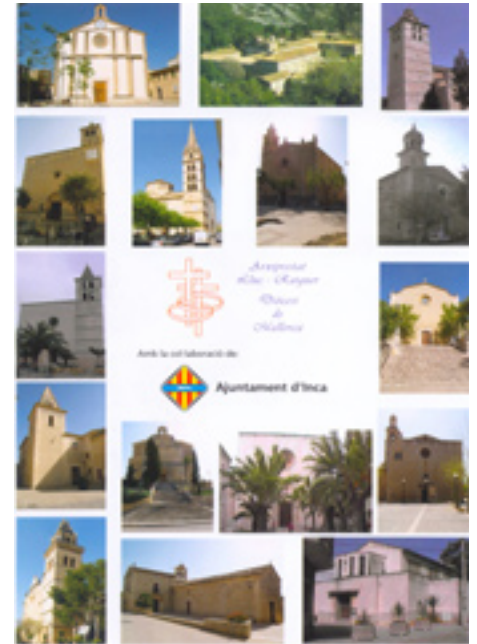
els preveres i laics de diferents col·lectius: 11 visites arxiprestals, 1 amb el Capítol Catedral i 4 amb els Consells Parroquials de l'illa. ■

Carpeta de Material de Noces

Arxiprestat de Lluc-Raiguer

L'arxiprestat de Lluc-Raiguer ha editat un material per a la celebració de les noces, en mallorquí i castellà. Aquest material ha estat patrocinat per l'Ajuntament d'Inca.

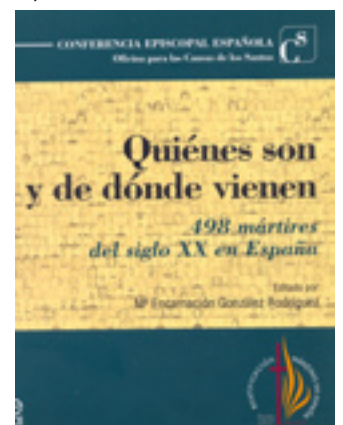

La carpeta conté fitxes de lectures, consentiments, pregàries així com una explicació dels documents que es necessiten per fer l'expedient matrimonial. La carpeta porta un títol molt suggerent: *Una festa i una vida pel vostre amor*. ■

Quiénes son y de dónde vienen 498 mártires del siglo XX en España

La obra, publicada por Edice, la editorial de la CEE, se articula en dos partes: la primera de ellas cuenta con la biografía sintetizada de los 498 futuros beatos –con su correspondiente fotografía– gracias a la labor investigadora de los diversos Postuladores de las Causas, coordinados todos ellos por el P. Idefonso Moriones Zubillaga, OCD, Postulador General del Carmelo Teresiano.

La segunda parte de la obra, elaborada en la Oficina para las Causas de los Santos de la CEE, detalla la relación de los 498 mártires con las Diócesis de España y con otros países. *Quiénes son y de dónde vienen. 498 mártires del siglo XX en España* ofrece, además, una breve reseña bibliográfica sobre la persecución religiosa en España y una serie de índices onomásticos, geográficos, cronológicos y temáticos que posibilitan al lector un acceso a la información más sencillo y eficaz. ■

MORT CIVIL

Per anys, els Joglars ens tenien acostumats a un Albert Boadella ple d'acudits, i sobretot ple de crítiques, ironies i sarcasmes.

L'objectiu era riure primer, després pensar per arribar a discernir finalment el que era una *boutade* del que era un missatge. Ara, he d'aprendre a escoltar, veure i llegir un altre Albert Boadella. No el d'Els Joglars, sinó els "Ciudadans de Catalunya".

Si abans anava per la vida de feridor ara va de ferit: "A Catalunya no tenc bon *rollo*" confessa obertament i denuncia el que per a mi, si fos veritat, seria una gran tragèdia: denuncia la "mort civil" a què l'han condemnat.

Permeteu-me que ara, de moment, deixi el personatge i em quedi en la categoria: mort civil. Jo sabia que hi havia bodes pel civil. Un regidor de la Península intentà explotar comercialment els batejos pel civil.

Moltes primeres comunions de fa temps resulten ser, de fet, festes més civils que religioses. I ara, de cop i volta, morts civils. Hi ha ciutadans vius i ben robusts, que viuen i respiren, però perquè pensen el que pensen i diuen el que diuen, la societat els dóna per morts, val a dir, els lleva primer la paraula i després la dignitat.

A Mallorca hi ha alguns, i jo els conec, als quals una campanya de diari aconseguí que civilment, ciutadanament s'enfonsassin fins a desaparèixer del mapa públic. Viuen a Mallorca, però són morts civils. Civil és el mort, l'incivil és qui dissenya i agencia campanyes de desprestigi letal.

VIII Festival internacional d'orgue

La Seu de Mallorca

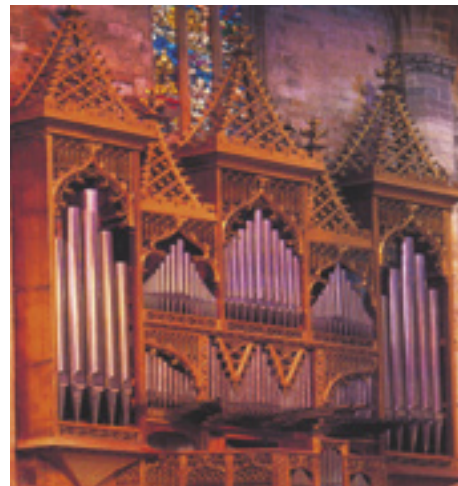
Concerts organitzats pel Capítol de la Catedral de Mallorca.

Diumenge, 7 d'octubre de 2007 a les 19,30 h, a càrrec d'Alessandro Bianchi (Itàlia)

Diumenge, 14 d'octubre de 2007 a les 19,30 h, a càrrec de Soledad Mendive (Espanya)

Diumenge, 21 d'Octubre de 2007 a les 19,30 h, a càrrec de Guy Bovet (Suïssa).

Diumenge, 28 d'octubre de 2007, a les 19,30 h, a càrrec de Maurice Clerc (França).

Reunió de Formació

Delegació de Missions

El passat dissabte 15 de setembre la Delegació de Missions es va reunir amb un grup de joves per aprofundir la seva experiència missionera i a la vegada poder-los oferir formació. La reunió tingué lloc al centre de Ruberts.

XXXI setmana dels orgues històrics de Mallorca Del 6 al 13 d'octubre de 2007

Església parroquial de sa Pobla: Dissabte, 6 d'octubre de 2007, a les 20 h. Organista: Bartomeu Manresa.

Església parroquial de Binissalem: Dilluns, 8 d'octubre de 2007, a les 20 h. Organista: Maria Nacy.

Església del Socors (Palma): Dimarts, 9 d'octubre de 2007, a les 20 h. Organista: Maria Nacy.

Església parroquial de Sant Nicolau (Palma): Dimecres, 10 d'octubre de 2007, a les 20 h. Organista: Mn. Bartomeu Veny, acompanyat de la Capella Mallorquina.

Església parroquial de Porreres: Dijous, 11 d'octubre de 2007 a les 20 h. Organista: Mn. Bartomeu Veny.

Església del Monestir de Sant Jeroni (Palma): Divendres, 12 d'octubre de 2007, a les 20 h. Organista: José Enrique Ayarra Jarne.

SIMÓ REYNÉS SOLIVELLAS

Nació el 23 de enero de 1901 en Mancor de la Vall. Su hermano Francesc abrazó la vida religiosa de los MM.SS.CC. El P. Simón tuvo dificultades de salud a lo largo de la vida. Al cambiar el marco social y político de España y proclamarse la segunda República, se experimenta una fuerte hostilidad contra la Iglesia. El P. Francesc, solicita a los superiores que envíen a su hermano Simó a la residencia de Barcelona para tenerlo junto a sí. El 18 de septiembre de 1931 se ejecuta el destino, aunque por poco tiempo reside en el citado Santuario. En febrero de 1936 de nuevo se le asigna el mismo destino. El 20 de julio de 1936, ante el acoso de que eran objeto los religiosos, fueron invitados a trasladarse a una tienda de comestibles muy cercana al templo. Allí permanecieron también parte del día 21. Dado que no cesaba su búsqueda, la Sra. Prudència Canyelles les ofreció su residencia, situada a mayor distancia, como escondite. Allí se trasladaron el mismo martes, día 21, al declinar el día. El día 23, al anochecer, fueron los milicianos a la mencionada Torre Alzina y tirotearon a los tres religiosos a medida que salían de la sala. El P. Simón iba el primero de la fila.

FRANCESC MAYOL OLIVER

Nació en el término de San Joan, pero las raíces familiares estaban en el inmediato pueblo de Vilafranca de Bonany. Fue el 31 de mayo de 1871. Tras una misión popular predicada por los Misioneros SS. CC. el joven Mayol acudió a los sacerdotes para consagrarse a la vida religiosa, se alistaba como Hermano Coadjutor. Los tres últimos años de vida los pasó en el santuario del Coll. Cuando sus compañeros de comunidad decidieron que había que abandonar la residencia, el Hno. Mayol se resistió. Pensaba que ningún daño iba a sucederle, dada su edad y su aspecto. Cuando posteriormente los milicianos incendiaron el templo, por tres veces apareció el Hno. Mayol con un ramo de hierbas para sofocar las llamas. Le amenazaron con matarle. Algunos vecinos le aconsejaron que se escondiera en la cercana tienda donde ya se encontraban sus compañeros de comunidad Simó y Miquel. Finalmente accedió. Corrió la misma suerte que sus hermanos de comunidad.

MIQUEL PONS RAMIS

El mismo día de su nacimiento, el 8 de julio de 1907, recibió el bautismo. El pueblo en que vio la luz es Llubí. Su último destino fue el santuario del Coll en Barcelona, donde colaboró en los trabajos de la casa y de la Iglesia. Sabemos que en septiembre de 1935 hizo ejercicios espirituales en Mallorca y fue a despedirse de su madre. Ambos presentían un desenlace fatal. Como su compañero Simó, también él trató de huir del acoso de los milicianos. Pero de nada sirvió. Fue fusilado sin contemplaciones.

MIQUELA RULLAN RIBOT

El 24 de noviembre de 1903 nació en la villa de Petra. No le importaron los comentarios que desató su decisión de entrar en la vida religiosa con las franciscanas. En Pina emitió la primera profesión el 16 de octubre de 1929. El mismo día y el mismo mes, pero seis años más tarde, en 1935, profesó de modo definitivo. Poco después fue destinada al Coll, en Barcelona. El día 20 se hallaba en el convento cuando fue reclamada, junto con Sor Catalina, por los milicianos. Ambas, y unas teresianas, iniciaron un penoso itinerario hacia el fusilamiento. El 23 de julio del 1936, al anochecer, fue acribillada.

PRUDÈNCIA CANYELLES GINESTÀ

Nació el 5 de agosto del 1884 en Sant Celoni (Barcelona). Contrajo matrimonio en el Santuario de la Virgen de Montserrat el 27 de septiembre de 1927. La Sra. Prudència entendió que el refugio de algunos congregantes en una tienda cercana al santuario no era seguro, por encontrarse demasiado cerca del templo. Les invitó a esconderse en su casa, la Torre Alzina. A mediodía del 23 los milicianos registraron una torre contigua buscando a los religiosos. Luego lo hicieron en la Torre Alzina. En cuanto los encontraron los fusilaron mientras conminaban al silencio a Prudència y a su amiga Teresa. Posteriormente regresaron a la casa y apresaron a Prudència. La noche del 23 de julio de 1936 un camión llevó a fusilar a las dos religiosas franciscanas aludidas, así como a otras que se encontraron en el barrio, y al Hno. Pau Noguera. En el mismo vehículo estaba también la Sra. Prudència, apresada hacía unas horas.

CATALINA CALDÉS SOCIAS

Era el 9 de julio de 1899 cuando nació en sa Pobla. Catalina estudió en las Hnas. Franciscanas. A medida que transcurrían los años iba solidificando su propósito de entrar en la vida religiosa. Tuvo varios destinos en Mallorca y uno en Ciutadella. En junio de 1936 Catalina llevaba seis años formando parte de la comunidad en C/ Santuari, 18, en el barrio del Coll. Sor Catalina se encontraba atendiendo a un enfermo cuando en la calle se proferían amenazas y gritos anticlericales. A pesar del consejo del enfermo de no moverse, ella prefirió reunirse con las compañeras de convento, si bien recorrió el camino vestida de seglar. Una vez en el convento, el día 20, ella y Sor Micaela fueron reclamadas por los milicianos. Sor Catalina no fue herida mortalmente y en mitad de la noche pudo refugiarse en casa de una conocida, que prefirió atenderla en el exterior de la casa para no comprometerse. La señora hizo gestiones para que fuera hospitalizada, pero el hecho es que la recogieron para rematarla.

PAU NOGUERA TRIAS

Nació el 24 de noviembre de 1916 en Sóller. Decidió entrar en la Congregación de Misioneros SS. CC. como Hermano cooperador. El 21 de enero de 1931 empezó a convivir con los religiosos del convento de Sóller en calidad de interno. Pau profesó el 23 de mayo de 1934. Fue destinado a Barcelona. El día 23 de julio de 1936 los milicianos apresaron al Hno. Pau y lo trasladaron de la residencia llamada "Torre blanca" al lugar en que se había establecido un comité de los milicianos. Allí se encontró con otras religiosas de la barriada del Coll. Pau tenía las manos atadas a la espalda y se mantuvo siempre silencioso, con los ojos bajos. Llamó la atención un tal comportamiento. El grupo entero padeció numerosas humillaciones, a todos se les amenazó con la muerte, fueron sometidos a varios simulacros de fusilamiento. Al grupo de religiosas y al Hno. Pau se les instó a subir a un camión rodeado de milicianos. Los llevaron a fusilar en una carretera periférica.

aquesta setmana

1 DILLUNS

FESTA DE LA DEDICACIÓ DE LA SEU

FUNDACIÓ ESPLAI DE LES ILLES

Reunió del Consell Executiu de la Fundació Esplai de les Illes. Casa de l'Església, a les 10 h.

VIDA CREIXENT

Reunió de la Comissió Permanent del Moviment Vida Creixent.

CONFERÈNCIES SOBRE L'EVANGELI DE SANT JOAN, A LA FUNDACIÓ LA CAIXA

De dia 1 d'octubre fins al 17 de desembre, cada dilluns de 20 a 21 h, tindran lloc al Gran Hotel de Palma les conferències sobre l'Evangelí de Sant Joan, organitzades per l'Obra Social de "La Caixa". A càrrec del biblista Mn. Llorenç Tous. L'entrada és lliure i les places, limitades. Per a reservar places, telefonau al 971 17 85 35.

3 DIMECRES

OBERTURA DEL CURS 2007-2008 DEL CETEM I L'ISUCIR

Casa de l'Església a les 19,30 h.

DELEGACIÓ D'ENSENYAMENT

Seminari de Formació del Professorat de la Zona de Manacor, organitzat per la Delegació d'Ensenyament. Centre Professorat, de les 17 fins a les 20 h

4 DIJOUS

INSTITUT DE FORMACIÓ RAMON SERRA

Consell de Coordinació de l'Institut de Formació Ramon Serra – Escola de l'Esplai, a la Casa de l'Església, a les 18 h.

5 DIVENDRES

CONSELL ARXIPRESTAL DES PLA

Rectoria de Sant Joan a les 21 h.

LECTIO DIVINA

Presentació de curs de *Lectio Divina* de Profetes amb Mn. Francesc Ramis als locals de Santa Maria la Major d'Inca. A les 20,30 h.

RECÉS ZEN

Recés zen dirigit per Mn. Pere Sunyer

a Valldemossa. Per a més informació, telefonau al 971 75 83 12. Del 5 al 7 d'octubre.

UNIÓ EUCARÍSTICA REPARADORA

Primer divendres d'octubre. Recés a la Capella de l'Adoració Nocturna. Missa en sufragi de Mariano Cortès. Capella Adoració Nocturna (C/ Concepció, 7B) a les 16,30 h.

REPRESENTACIÓ DE JESUCRIST SUPERSTAR

Aula Magna col·legi de la Salle. Dies 5 i 6 d'octubre, a les 22 h. El Grup de Teatre de Noblejas durà als escenaris de Palma una versió del conegut musical Jesucrist Superstar.

6 DISSABTE

CONSELL DE PASTORAL

Reunió del Consell Diocesà de Pastoral, on s'informarà sobre el seguiment de l'aplicació del Pla de Pastoral: Escola d'animadors pastorals, oficina diocesana d'Informació Sant Antoniet, Pastoral Juvenil, i Pastoral Familiar i Catequètica. Al mateix temps, es tractarà en grup la integració pastoral dels immigrants i l'esment a la celebració de la missa dominical. Al Seminari Nou, a les 10 h.

DELEGACIÓ DE MISSIONS

Formació misionera oferida per la Delegació de Missions.

SEMINARI MENOR

Convivències del Seminari Menor. Dies 6 i 7. Al Seminari Nou.

SANT CRIST D'INCA

Sopar de germanor en el marc de les festes del 400 aniversari de la Suor de la Imatge del Sant Crist d'Inca.

7 DIUMENGE

CELEBRACIÓ DE LA DEDICACIÓ DE LA SEU

A les 10,30 h missa presidida pel Sr Bisbe Jesús Murgui.

ADORACIÓ NOCTURNA

Obertura de curs de l'Adoració Nocturna a Son Roca. A les 10,30 h.

INTENCIONES DE PLEGARIA

General: Que allà donde los cristianos sean minoría, tengan fuerza y valor para vivir su fe y perseverar en su testimonio.

Misionera: Que la Jornada Misionera Mundial brinde la ocasión de que los bautizados adquieran una más profunda conciencia misionera.

Conferencia Episcopal: Para que los católicos españoles no olvidemos nuestra tradición evangelizadora y sigamos prestando a las misiones y a los misioneros nuestra oración, nuestro apoyo y nuestra ayuda económica.

SANTORAL

1. Dilluns. Festa (la Seu: Solemnitat)

Dedicació de la Seu de Mallorca, santa Teresa de l'infant Jesús, sant Gerald Edwards.

Lectures: Santoral del comú de la dedicació d'una església

2. Dimarts. Memòria

Sants Àngels Custodis, sant Satori, sant Teòfil.

Lectures: Za 8, 20-23; Sl 86; Mt 18, 1-5.10

3. Dimecres. Fèria

Sant Francesc de Borja, sant Dionís Aeropagita, santa Càndida.

Lectures: Ne 2, 1-8; Sl 136; Lc 9, 57-62

4. Dijous. Memòria

Sant Francesc d'Assís, sant Petroni, sant Quintí.

Lectures: Ne 8, 1-4a, 5-6. 7b-12; Sl 18; Lc 10, 1-12

5. Divendres. Fèria major

Sants Plàcid, sant Froilà, sant Atilà, santa Maria-Faustina Kowalska.

Lectures: Dt 8, 7-18; Sl 1 cro 29; 2Co 5, 17-21; Mt 7, 7-11

6. Dissabte. Fèria

Sant Bru, santa Fe, santa Maria-Francisca de les Llagues.

Lectures: Ba 4, 5-12.27-29; Sl 61; Lc 10, 17-24

7. Diumenge XXVII de durant l'any C. Setmana III

Mare de Déu del Roser, santa Justina, sant Marc papa.

Lectures: Ha 1, 2-3; 2, 2-4; Sl 94; 2Tm 1, 6-8. 13-14; Lc 17, 5-10

EDITA

SECRETARIA DE COMUNICACIÓ

Carrer Seminari, 4 – 3r pis - 07001 Palma (Illes Balears) - Tel. 971 21 46 01 - Fax 971 71 99 10 - fulldominical@terra.es
www.bisbatdemallorca.com - Dipòsit legal: PM 696/1986 - El cost de la producció d'aquest exemplar es de: 0,27€

DIRECCIÓ

Eugeni Rodríguez Adrover - secretariadecomunicacio@bisbatdemallorca.com

IMPRIMEIX

Taller Gràfic EUGENI - Carrer Reis Catòlics, 70 - 07007 Palma (Illes Balears) - Tel. / Fax 971 24 49 79 - tgeugeni@terra.es